

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2346/2018
17.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Вујадиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3366/17 од 06.03.2018. године, у седници већа одржаној 17.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3366/17 од 06.03.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3366/17 од 06.03.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П1 265/16 од 11.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи Анекс Уговора о раду закључен 11.07.2016. године између парничних странака под бројем .. од 11.07.2016. године и којим је анексиран Уговор о раду број .. од 11.12.2016. године, као незаконит. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3366/17 од 06.03.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу П1 265/16 од 11.08.2017. године.

Против наведене другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с`тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела суду одговор на ревизију тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произлази да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

У конкретном спору, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи анекс Уговора о раду који је закључио са туженим. Имајући у виду разлоге из којих је одбијен тужбени захтев, нису испуњени услови прописани цитираним чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да је судска пракса у погледу одлучивања о овој врсти тужбеног захтева уједначена, при чему тужилац уз ревизију није доставио судску одлуку којом је у овој врсти спора одлучено другачије. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити постоји потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Тужилац је дана 02.09.2016. године поднео тужбу Основном суду у Деспотовцу, ради поништаја анекса уговора о раду којим је тужилацу измењен само додатни коефицијент, у односу на онај који је имао до закључења предметног анекса уговора. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, па зато ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у ставу трећем изреке, донета је применом одредбе члана 165. Став 1. У вези члана 153. Став 1. ЗПП. Наиме, тужилац није постигао успех са изјављеном ревизијом, због чега му не припада право на накнаду трошкова поступка по ревизији.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**